

זֶה זְמַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תרמ לְעֹמֵר מִזְבֵּחַ רִצְוֵי ל' עֶזְרָא לְעַנְי מַקֻּוֹה שִׁדְדָה לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנָנוּ יִהְיֶה תִיקוּן לְכַל"ם

זֶה זְמַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר ע"י הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְנִצְחָה" שְׁע"י יִשִּׁיבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם כ"ט אֲנִיר (מ"ד לעומר)

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹמִי:

תּוֹרַת רַטָּז

דַּע כִּי הַפִּילוֹסוֹפִים קוֹרִים לְהִטָּבַע "אִם כָּל חַי". וְאַנְחָנוּ עַל יְדֵי תַפְלוּתֵינוּ אָנוּ מְבַטְלִים הִטָּבַע, כִּי הִטָּבַע מְחַיֵּב כָּדָּ, וְעַל יְדֵי הַתְּפִלָּה נִשְׁתַּנָּה הִטָּבַע, וְזֶה בְּחִינַת ח"י בְּרִכּוֹת הַתְּפִלָּה חוּץ בְּרִכַּת הַמִּינִים שְׁעַל-יְדֵי חַי בְּרִכָּאָן, מְבַטְלִין הִטָּבַע אִם כָּל חַי. וּמִכְּנִיעִין וּמְבַטְלִין הַמִּינִים וְהַאֲפִיקוֹרְסִים:

זִכְרוֹת רַיָּז

(סוֹף מִלְאָכִי) זְכְרוּ תּוֹרַת מַלְאָכָה רָאשֵׁי-תִבּוֹת תַּמָּז חָסֵר וְאוֹ, כִּי אֵז בְּתַמּוֹז צְרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ הַזְכָּרוֹן לְתַקֵּן הַשְּׂכָחָה, כִּי אֵז נִתְּהוּהַ הַשְּׂכָחָה, כִּי עַל-יְדֵי הַלּוּחוֹת שֶׁנִּשְׁתַּבְּרוּ בְּחֶדְשׁ תַּמּוֹז נִתְּהוּהַ הַשְּׂכָחָה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה (עֲרוּבִין נ"ד): 'אֶלְמָלָא לֹא נִשְׁתַּבְּרוּ הַלּוּחוֹת הָרָאשׁוֹנוֹת לֹא נִשְׁתַּכַּחַת תּוֹרַת מִיִּשְׂרָאֵל', וְעַל-כֵּן חָסֵר וְאוֹ מִתַּמָּז כַּנ"ל, כִּי מֵאַחַר שֶׁנִּשְׁתַּבְּרוּ הַלּוּחוֹת נִסְתַּלַּק הַוָּאוֹ, כִּי הַלּוּחוֹת הֵם בְּחִינַת וָאוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה (פָּבֵא בִּתְרֵא י"ד): 'הַלּוּחוֹת – אָרְכָן שְׁשָׁה וְרַחֲבָן שְׁשָׁה: גַּם זְמַן מִתֵּן תּוֹרַתֵינוּ רָאשֵׁי-תִבּוֹת תַּמָּז. כִּי בְּתַמּוֹז נִתְּנוּ הַלּוּחוֹת כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה (יּוֹמָא ד:). וְגַם כָּאֵן חָסֵר וְאוֹ, מִחֲמַת שֶׁאֵז נִשְׁתַּבְּרוּ הַלּוּחוֹת שֶׁהֵם בְּחִינַת וָאוֹ כַּנ"ל:

תּוֹרַת רִיזָה

דַּע שְׁלִפְעָמִים כְּשֶׁנִּגְזַר עַל הָאָדָם, חַס וְשָׁלוֹם, אֵיזָה גְזֵרָה, וְאַף־עַל־גַּב דְּאִיהוּ לָא חָזִי מְזִלָּה חָזִי' (מְגִלָּה ג): וּמַחֲמַת זֶה רוּצָה לְהַסְתִּיר אֶת עֲצָמוֹ, וּמִזָּה בָּא שְׁלִפְעָמִים פְּתָאם הָאָדָם נוֹסֵעַ לְאֵיזָה מְקוֹם רְחוֹק וְהוּ כְּדִי לְהַסְתִּיר אֶת עֲצָמוֹ, וְאַף־עַל־פִּי שֶׁהוּא אֵינּוּ יוֹדֵעַ מִזָּה, עִם כָּל זֶה הַנֶּפֶשׁ יוֹדַעַת מִזָּה עַל־כֵּן בָּא לוֹ רְצוֹן לְנַסֵּעַ לְשָׁם וְלִפְעָמִים כְּשֶׁבָּא לְשָׁם הוּא נִתְפָּרֵם שָׁם בְּיוֹתֵר, וְאִזּוּ יוֹכֵל לְהִזְיֵק לוֹ מְאֹד, חַס וְשָׁלוֹם, וּמִזָּה הָיָה הַסְתַּלְקוֹת צְדִיק גָּדוֹל מְאֹד שֶׁפְּתָאם רָצָה לְנַסֵּעַ לְאַרְצֵי־יִשְׂרָאֵל, וְהוּא הָיָה בְּעֲצָמוֹ יוֹדֵעַ מִזָּה שֶׁהָיָה צָרִיךְ לְהַסְתִּיר אֶת עֲצָמוֹ וְנָסַע עַל הַמְּדִינָה וְהָיָה פָּרְסוּם גָּדוֹל, וְנִסְתַּלַּק בְּאוֹתוֹ הַדֶּרֶךְ, וְכֵן אֵרַע בְּזַמְנָנוּ בְּסִמּוּךְ הַשָּׁם יִצְיָלָנוּ:

תּוֹרַת רִיט

בַּצֵּעַ אָמַרְתוּ (אֵיכָה ב), 'בְּזַע פּוֹרְפִירָא דִּילָה', (מְדַרְשׁ שָׁם). כִּי בְּיַד־אֵי אֵינן הַבֵּית־הַמִּקְדָּשׁ יָכוֹל לְסַבֵּל כְּבוֹדוֹ וְגֵאוּתוֹ יִתְבַּרֵךְ, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב (מְלָכִים־א ח): "הִנֵּה הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלְבוּךָ אֶף כִּי הַבֵּית הַזֶּה" וְכוּ'. רַק מַחֲמַת אֲהַבַת יִשְׂרָאֵל צִמְצָם וְהִלְבִּישׁ אֶת גֵּאוּתוֹ כְּדִי לְהַשְׁרוֹת שְׂכִינָתוֹ בְּבֵית־הַמִּקְדָּשׁ כְּדִי לְגַלּוֹת מַלְכוּתוֹ, וְזֶה בְּחִינַת (תְּהִלִּים צ"ג): "ה' מֶלֶךְ גֵּאוּת לְבִישׁ", שֶׁכְּבִיכּוֹל בְּשִׁבִיל לְגַלּוֹת מַלְכוּתוֹ, הִלְבִּישׁ וְצִמְצָם אֶת גֵּאוּת שְׁלוֹ, כְּדִי שֶׁנֹּכַח לְסַבֵּל קִבְּלַת עַל מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ, אֲבָל כְּשִׁיִּשְׂרָאֵל חָטְאוּ לְפָנָיו אֲזִי כְּבִיכּוֹל הִרְאָה וְגָלָה הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ אֶת גֵּאוּתוֹ וְגֵאוּנוֹ וְלֹא רָצָה לְהִלְבִּישׁוֹ וְלִצְמִצְמוֹ עוֹד, וּמִמִּילָא נִחְרַב הַבֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, כִּי לֹא הָיָה יָכוֹל לְסַבֵּלוֹ כִּנְ"ל, וְזֶה "בַּצֵּעַ אָמַרְתוּ" 'בְּזַע פּוֹרְפִירָא

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תרמ"ב - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שיהיה מצוה רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

דילה', שְׁקַרַע אֶת הַלְבוּשׁ שְׁלוֹ, הֵינּוּ שְׁקַרַע אֶת הַלְבוּשׁ וְהַצְמָצוּם
הַנִּ"ל בְּחִינַת "גְּאוֹת לְבַשׁ" הַנִּ"ל, וּמִמִּילָא נֶחְרַב הַבַּיִת-הַמְקֻדָּשׁ,
כִּי מֵאַחַר שְׁקַרַע וּבִטּוֹל אֶת הַצְמָצוּם וְהַלְבוּשׁ, שׁוֹב אֵין הַבַּיִת-
הַמְקֻדָּשׁ יְכוּל לְסַבֵּל גְּאוֹתוֹ וּגְאוֹנוֹ, כִּי "הֵן הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם
לֹא יִכְלְלוּךָ" כַּנִּ"ל:

עוֹד שָׁמַעְתִּי בְּשִׁמוֹ לְעַנֵּן הַנִּ"ל, שֶׁהַלְבִּישׁ וְצָמַצַם אֶת גְּאוֹתוֹ
בְּיַד לְגִלוֹת מַלְכוּתוֹ, שֶׁהַזְכִּיר אֲזוּ מַה שֶּׁאָמַר בַּיּוֹם שֶׁלְפָנָיו,
וְהָעַנֵּן, שִׁירָאָה בְּחִינַת מַלְכוּת הוּא בְּחִינַת הַכְּנָעָה, וְזֶה שְׁכָתוֹב
(דְּבָרִים י'): "מָה ה' אֱלֹקֶיךָ שׁוֹאֵל מֵעַמּוֹד כִּי אִם לִירָאָה", שֶׁהַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ מְקַטֵּין אֶת עַצְמוֹ כְּבִיכּוֹל וְשׁוֹאֵל מֵהֵם יְרָאָה, כִּי שׁוֹאֵל
מֵעַמּוֹד, הוּא בְּחִינַת הַכְּנָעָה וְשִׁפְלוּת, כְּמוֹ הַשׁוֹאֵל וּמְבַקֵּשׁ מִחֲבֵרוֹ.
כִּי יְרָאָה הוּא בְּחִינַת מַלְכוּת כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (אָבוֹת פָּרָק ג'): "אֵלְמִלָּא
מוֹרָאָה שֶׁל מַלְכוּת" (כְּמוֹבָא בְּבַר כַּמָּה פְּעָמִים): וּמַלְכוּת הוּא בְּחִינַת עֲנִי
וְהַכְּנָעָה, כִּי 'אֵין מְלֶךְ בְּלֹא עָם', שִׁזְהוּ בְּחִינַת 'עֲנִיּוֹת דְּלִית לָהּ
מִגְרָמָה כְּלוּם' (כְּמוֹבָא בְּמָקוֹם אַחֵר): הֵינּוּ שְׁמִדַּת הַמַּלְכוּת אֵין לָהּ מִצַּד
עֲצָמָה כְּלוּם, כִּי אִם עַל-יַד הָעוֹלָם נִתְגַּלָּה מִדַּת הַמַּלְכוּת, כִּי 'אֵין
מְלֶךְ בְּלֹא עָם', נִמְצָא שְׁמִדַּת הַמַּלְכוּת שֶׁהִיא בְּחִינַת יְרָאָה, הִיא
בְּחִינַת עֲנִי וְהַכְּנָעָה.

וְעַל- כֵּן בְּשַׁעַת מִתֵּן תּוֹרָה שֶׁרָצָה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְגִלוֹת
מַלְכוּתוֹ וְיְרָאָתוֹ, הִכְנִיעַ אֶת עַצְמוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
לְיִשְׂרָאֵל כְּבִיכּוֹל, וּבִקֵּשׁ מֵהֵם שִׁיקְבְּלוּ מַלְכוּתוֹ וְהַבְטִיחַ לָהֶם כַּמָּה
הַבְטָחוֹת, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (שְׁמוֹת יט'): "וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מִמְלָכֶת כְּהַנִּים
וְגוֹי קָדוֹשׁ וְכוּ', שֶׁכָּל אֵלוֹ הַהַבְטָחוֹת הֵם בְּחִינַת הַכְּנָעָה, וְכָל זֶה
הָיָה בְּשִׁבִיל לְגִלוֹת מַלְכוּתוֹ וְיְרָאָתוֹ כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (שָׁם כ'): "וּבַעֲבוּר
תִּהְיֶה יְרָאָתוֹ עַל פְּנֵיכֶם" וְכוּ', כִּי כָּל זֶה הָיָה בְּשִׁבִיל הִירָאָה שֶׁהִיא

בְּחִינַת מַלְכוּת כַּנ"ל, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְקַטֵּין אֶת עַצְמוֹ בְּשִׁבִיל
 לְגִלּוֹת מַלְכוּתוֹ כַּנ"ל, וְזֶהוּ: "ה' מִלֶּךְ גִּאֲוֹת לְבָשׁ", 'ה' מִלֶּךְ'. הֵינּוּ
 בְּשִׂרְצָה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְגִלּוֹת מַלְכוּתוֹ. אֲזִי "גִּאֲוֹת לְבָשׁ", שֶׁהַלְבִּישׁ
 וְצִמְצַם אֶת גִּאֲוֹתוֹ וְהִקְטִין אֶת עַצְמוֹ כְּבִיכּוֹל כַּנ"ל:

גַּם שָׁמַעְתִּי, שֶׁאָמַר אֶזְרָא דְבָרֵי צַחֲוֹת לְדַרְשָׁן אֶחָד שֶׁיָּשֵׁב עַל
 שְׁלַחְנוֹ אֶזְרָא, בְּצַע אֲמָרְתוֹ. שֶׁאָמַר תּוֹרָה בְּשִׁבִיל בְּצַע וּמְמוֹן:

עוֹד מֵעֵין הַנ"ל, שָׁמַעְתִּי בְּשֵׁמוֹ, שֶׁאָמַר עַל פְּסוּק (יִרְמְיָה כ"ג): "אִם
 יִסְתֵּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ", כִּי כִּשְׂאָדָם מְקַטֵּין
 אֶת עַצְמוֹ, אֶזְרָא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ גַּם כֵּן מְקַטֵּין אֶת עַצְמוֹ, אֲבָל
 כִּשְׂאָדָם מִתְגַּאֲהַ וּמִתְגַּדֵּל, אֲזִי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ גַּם-כֵּן מֵרְאֶה גִּאֲוֹתוֹ
 וְגַדְלוֹ, וְזֶהוּ: "אִם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים", שֶׁכִּשְׂאָדָם מְקַטֵּין
 וּמִסְתִּיר אֶת עַצְמוֹ בְּמִסְתָּרִים, דִּהְיִינוּ שֶׁמִּסְתִּיר וּמַעְלִים וּמְקַטֵּין
 אֶת עַצְמוֹ בְּעֲנָוָה וְשִׁפְלוּת, אֲזִי וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ", שֶׁאֲנִי גַם-כֵּן
 מֵרְאֶה עַצְמִי אֵלָיו בְּבְחִינַת לֹא. שֶׁהוּא בְּחִינַת אֵין וְאֶפְסַם בְּחִינַת
 עֲנָוָה וְשִׁפְלוּת, וְכַנ"ל:

תּוֹרָה רַב

דַּע כִּי יֵשׁ כֹּמֶה דְבָרִים יְקָרִים בְּעוֹלָם, הַחֲכָם הוּא יְקָר מְאֹד, וְכֵן
 גְּבוּר, וְכֵן עֲשִׂיר וּמוֹשֵׁל, דִּהְיִינוּ מִי שֵׁישׁ לוֹ אֵיזָה הַתְּנַשְׂאוֹת:
 וְדַע שֶׁאֶצֶל כָּל אֶחָד מֵהֶם, יְכוּלִים לְפַעַל וּלְהוֹשִׁיעַ מִצַּעְרוֹ, שֶׁאִם יֵשׁ
 לוֹ אֵיזָה צַעַר, חֵם וְשָׁלוֹם, וְיִלְךְ אֶצֶל אֶחָד מֵהֶם וַיִּסְפְּרוּ לְפָנָיו עַד
 שִׁיעוֹרָר רַחֲמִים אֶצְלוֹ עָלָיו, מִזֶּה יוּכַל לְהוֹשִׁיעַ:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מִוִּתְרֵי הַיּוֹמִי:

תּוֹרָה רַטז

אֵ מַה שֵׁישׁ ח"י בְּרִכּוֹת הַתְּפִלָּה חוּץ בְּרִכַּת הַמִּינִים, כִּי עַל-יְדֵי

הַתְּפִלָּה אָנוּ מִבְּטְלֵי הַטֶּבַע שֶׁהַפִּילוֹסוֹפִים קוֹרִין אוֹתָהּ אִם כָּל חַי, וּמִכְנִיעֵי וּמִבְּטְלֵי הַמִּינִים וְהַאֲפִיקוֹרְסִים:

תורה ר"ז

א "זָכְרוּ" תּוֹרַת "מִשָּׁה (סוף מְלָאכִי) רְאֵשֵׁי-תְבוֹת תִּפְּזוּ חָסֵר וְא"ו. כִּי אֲזוּ בְּתַמּוֹז צָרִיכִין לְהַמְשִׁיךְ הַזְכָּרוֹן לְתִקּוֹן הַשְּׂכָחָה שֶׁנִּתְּהוּהָ עַל-יַדֵּי הַלּוֹחֹת שֶׁנִּשְׁתַּבְּרוּ בּוֹ, וּמֵאַחַר שֶׁנִּשְׁתַּבְּרוּ הַלּוֹחֹת נִסְתַּלַּק הַיָּאוֹ כִּי הַלּוֹחֹת אָרְכָן וְא"ו וְרַחֲבָן וְא"ו:

תורה ר"ח

א לְפַעֲמִים פְּתֹאם הָאָדָם נוֹסֵעַ לְאַיִזָּה מְקוֹם רְחוֹק זָהוּ כִּי לְהַסְתִּיר אֶת עַצְמוֹ מֵאַיִזָּה גְזֵרָה שֶׁנִּגְזַר עָלָיו. וְאַף שֶׁהוּא אֵינוֹ יוֹדֵעַ מַזְהָ עִם כָּל זֶה הַנֶּפֶשׁ יוֹדַעַת מַזְהָ, עַל כֵּן בָּא לוֹ רְצוֹן לְנִסְעַ, אֲךָ כְּשֶׁנִּתְּפָרְסָם שָׁם יוֹכֵל לְהַזִּיק לוֹ חֵם וְשָׁלוֹם. ה' יִצִּילֵנוּ:

תורה ר"ט

א כְּשֶׁאָדָם מֵעֲלִים וּמִסְתִּיר וּמִקְטִין אֶת עַצְמוֹ בְּעֲנָוָה וְשִׁפְלוּת אֲזוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּבִיכּוֹל גַּם כֵּן מֵרָאָה עַצְמוֹ אֱלֹו בְּבַחֲיַת עֲנָוָה וְשִׁפְלוּת, וּמִצְמִצֵּם אֶת גִּבּוֹתוֹ וּגְאוֹנוֹ וּמִקְטִין אֶת עַצְמוֹ כְּבִיכּוֹל וְשׁוֹכֵן עִמּוֹ בְּבַחֲיַת אֲשֶׁכֶן וְאֶת דְּכָא. אֲבָל כְּשֶׁאָדָם מֵתְגַאָּה וּמֵתְגַדֵּל חֵם וְשָׁלוֹם אֲזוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ גַּם כֵּן מֵרָאָה גִבּוֹתוֹ וּגְדֻלָּתוֹ אֲשֶׁר מִי יוֹכֵל לְסַבֵּל וּלְקַבֵּל כְּבוֹדוֹ וּגְאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי "הִנֵּה הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלְלוּךָ" וְכו' (מְלָכִים-א ח כז) וּמַזְהָ בָּא חֶרְבָן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים:

תורה רכ

א אִם יֵשׁ אִיזָה צֵעַר לְאָדָם חֵם וְשָׁלוֹם וְהוּא מְסַפֵּר צֵעָרוֹ לְפָנֵי חָכָם אֲזוּ גְבוֹר אֲזוּ עָשִׂיר עַד שִׁיעוֹרֵר רַחֲמִים אֲצִלוּ יָכוֹל לְהוֹשִׁיעַ מִצֵּעָרוֹ:

סדר זמני מנהיגות ה'ת"ת

לח והנה בשנה הזאת לא היו אתרוגים מצויים כלל וכבר עבר ראש השנה ויום הכפורים ושנים ושלושה ימים אחר כך ועדין לא הגיעו אתרוגים למדינתנו ובלייל מוצאי שבת שהוא יום א' לפני סכות הגיעו אתרוגים לקהלת קדש נעמירוב והיה שם רעש גדול ונזרא מאד, כי כמה אנשים המתינו בנעמירוב על אתרוגים והשם יתברך סבב ברחמי ששלחו אתרוגים גם לפה ברסלב ורבי נפתלי נסע עם האיש שהולכם לפה כדי שלא יסע עם האתרוגים למקום אחר ובאו לפה ביום ראשון איזה שעות קדם אור היום והקיצו את רבנו זכרוננו לברכה וקנה אתרוג נאה ונפלא והיה לו שמחה וחדוה גדולה רבה ועצומה בלי שעור:

ואמר לר' נפתלי הלא כשנכנסת להעיר לפה נתגלה אור גדול בכל העולמות כי ידעתי שיהיו אתרוגים כי הייתי בטוח על תפלתו של הצדיק הרב הגאון מברדיטשוב וזכר צדיק וקדוש לברכה כי הלא הוא הפאר הקהלה שלנו (הינו של כל המפרסמים) (וואס דא איז דיא פאבריק פון יודע שקייט שפאן הוא בית היוצר של יהדות) זהו דבר

נפלא:

וגדל השמחה שהיה לו מזה וכל מה שדבר בזה אי אפשר לבאר ואמר ששלושה ימים לא הרגיש כלל החולאת הכבד שלו מעצם השמחה ואמר שהיו צריכים לקרא כלי זמר מגדל השמחה וגם אחר סכות כשבאתי לפניו דבר גם כן הרבה מזה מענין האתרוג והפליג מאד בגדל מעלת מצות אתרוג וכבר נכתב מזה קצת במקום אחר (שיחות הר"ן קכ"ה) כי באותו השנה לא ברכו כלל על האתרוג בכמה וכמה עירות ובכמה עירות נתנו הון רב בעד אתרוג ששים ושבעים אדומים והפליג רבנו זכרוננו לברכה מאד

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תרמו - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

בְּחֻמַּת יִשְׂרָאֵל שְׂיֻדְעִים לְכוּן הָאֵמֶת לְפִיזֵר הוֹן רַב בְּשִׁבִיל מִצְוָה
זֹאת דִּיקָא כִּי הִיא יְקָרָה מְאֹד וְאָמַר שְׂטוֹב שְׁלֹא נִתְגַּלּוּ טַעְמֵי
הַמִּצְוֹת וּסְגָלָתָן כַּמּוּבָא שָׁם בַּמְדָּרָשׁ, כִּי אִם הָיוּ יוֹדְעִין מַעֲלַת
הָאֵתְרוּג מִי יוֹדֵעַ מָה הָיוּ עוֹשִׂין בְּשִׁבִיל הָאֵתְרוּג וְכוּ':

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

מוֹעֲדֵי ה' שֶׁלֹשׁ רֵגְלִים

א עַל-יְדֵי הַשְּׂמִיחָה בְּשֶׁלֶשׁ רֵגְלִים זוֹכִין לְאוֹר הַפָּנִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה
מַחֲיִין אֶת הַשֶּׁכֶל דְּקֹדֶשָׁה, שְׁעַל-יְדוֹ בָּאִים לְהַשְׁגִּית אֱלֹהוֹת (לקו"מ
סימן ל).

ב עֵקֶר הַשְּׂמִיחָה הוּא מִן הַמִּצְוֹת. וְעֵקֶר הַשְּׂמִיחָה הוּא בִּלְבַב, כִּי כָּל
חַד כְּפִם מָה דְּמִשְׁעֵר בְּלִבָּה גְּדֻלַּת הַבוֹרָא וַיַּחֲוֶדוּ וְאַחֲדוּתוֹ יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ, רָאוּי לוֹ לְשִׂמְחָה מְאֹד בְּכָל מִצְוָה וּמִצְוָה שְׁעוֹשָׁה, שְׂזוֹכָה
לְעֲשׂוֹת רְצוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הַבוֹרָא הַיִּחִיד הַקָּדְמוֹן הַנִּצְחִי, יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ לְנִצְחָה. וְעֵקֶר הַשְּׂמִיחָה שֶׁל כָּל הַמִּצְוֹת שְׁעוֹשִׂין בְּכָל הַשָּׁנָה הֵם
מִתְקַבְּצִין יַחַד בְּשֶׁלֶשׁ רֵגְלִים, וְזֶהוּ הַשְּׂמִיחָה שֶׁל יוֹם-טוֹב, כִּי אִז
מִתְקַבְּצִין וּמְעוֹרֵר הַשְּׂמִיחָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת שֶׁל כָּל הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת
שֶׁל כָּל הַמִּצְוֹת שְׁעוֹשִׂין בְּכָל הַשָּׁנָה. וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לְהִתְגַּבֵּר מְאֹד
לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ הַשְּׂמִיחָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת שֶׁל הַמִּצְוֹת, שֶׁהוּא
שְׂמִיחַת יוֹם-טוֹב, בְּכָל הַשָּׁנָה כְּלָה; מִכָּל-שָׁכַן וְכָל-שָׁכַן בְּיוֹם-טוֹב
קֹדֶשׁ בְּעֲצֻמוֹ, שְׂאִז חֲיָבִים לְשִׂמְחָה מְאֹד, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב: וְשִׂמְחָתָ
בְּחֻגָה, כִּי אִז מִתְקַבְּצִין יַחַד הַשְּׂמִיחָה שֶׁל כָּל הַמִּצְוֹת, אֲשֶׁר אֵין שְׁעוֹר
וְעָרֶךְ לְשִׂמְחָה הַזֹּאת, כַּאֲשֶׁר יָבִין כָּל אֶחָד בְּלִבּוֹ כַּנֶּ"ל (שם).

ג סְגָלָה לְהַנְצִיל מִגְּדֻלוֹת לְכַבֵּד אֶת הַיּוֹמִים טוֹבִים וּלְקַבְּלָם בְּשִׂמְחָה
וְחֵדוּהָ, וּלְעַנְגָם בְּמֵאֲכָל וּמִשְׁתֵּה וּכְסוּת כָּרְאוּי כְּפִי יְכַלְתוּ (שם סי')

קלה).

ד כְּשֶׁמְקַבֵּל יוֹם-טוֹב כָּרְאוּי, הוּא בְּחִינַת הַקְּבִלַת פְּנֵי רַבּוֹ בְּרַגְלֵי, אִם אִם הוּא רְחוּק מֵרַבּוֹ כַּמָּה פְּרָסָאוֹת. וְכֵן לְהַפְּדוֹ, אִם הוּא מְקַשָּׁר לְהַצְדִּיק, יוֹכֵל לְהִרְגִישׁ קִדְשֵׁי יוֹם-טוֹב. וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא מַעֲלֶה מַלְכוּת וְקִדְשָׁה מִבֵּין הַקְּלָפוֹת, וְנוֹפֵל מַלְכוּת הַרְשָׁעָה וְנִתְבַּטַּל כַּח מַלְכוּת הָעֶכּוֹ"ם (שם).

ה בְּיוֹם-טוֹב צָרִיךְ לָשׁוּב בְּתִשְׁבּוּבָה מֵתוֹךְ שְׂמֻחָה, כִּי בְּכָל הַיָּמִים טוֹבִים הָעוֹלָם נִדוֹן, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל: בְּאַרְבָּעָה פְּרָקִים וְכוּ'. עַל-כֵּן צָרִיכִין אָז לָשׁוּב בְּתִשְׁבּוּבָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יוֹצֵא מַלְכוּת וְקִדְשָׁה מִבֵּין הַקְּלָפוֹת כַּנ"ל וּמְקַרֵּב אֶת הַגְּאֻלָּה (שם).

ו מִי שֶׁהוֹלֵךְ וְנִחְלַק וְנוֹפֵל, וְהָעוֹלָם שׁוֹחֲקִין מִמֶּנּוּ וְהוּא מֵתִבְיֵשׁ עַל-יְדֵי זֶה כָּל זֶה בָּא לוֹ עַל-יְדֵי שְׂפָגָם בְּשֻׂמְחַת יוֹם-טוֹב (שם סי' רלה).

סדר ספורי מעשיות הימיני:

שׁוֹב עֲנָה הַחֲכָם הָרֵאשׁוֹן: הִמְתֵּן עַד הַבֶּקֶר, אֲבָרָר לָךְ עוֹד בְּבֵרוֹר אַחַר בֵּרוֹר, שְׂאִין מֶלֶךְ בְּעוֹלָם כָּלֵל וַיִּשְׁכַּם הַחֲכָם הָרֵאשׁוֹן בַּבֶּקֶר (הַחֲכָם, שֶׁהוּא חֵבְרוֹ שֶׁל הַתָּם אָנוּ קוֹרְאִים אוֹתוֹ תָּמִיד בְּשֵׁם הַחֲכָם הָרֵאשׁוֹן), וְהִקְיִן אֶת חֵבְרוֹ הַחֲכָם הַשְּׁלִיחַ וְאָמַר לוֹ: בּוֹא עִמִּי אֶל הַחוּץ, וְאַרְאֶךָ הַדְּבָר בְּבֵרוֹר, אִיךָ הָעוֹלָם כָּלוּ בְּטָעוֹת, וּבְאַמַּת אִין מֶלֶךְ כָּלֵל, וּכְלָם בְּטָעוֹת גְּדוֹל וְהִלְכוּ בְּשׁוֹק, וְרָאוּ אִישׁ-חֵיל אֶחָד, וְתַפְסוּ אוֹתוֹ וְשָׂאוּ אוֹתוֹ: לְמִי אַתָּה עוֹבֵד? הַיָּשִׁיב: אֶת הַמֶּלֶךְ (שָׂאוּ אוֹתוֹ): הִרְאִיתָ אֶת הַמֶּלֶךְ מִיָּמֶיךָ? לָאוּ עֲנָה וְאָמַר: רָאֵה, הֵי שֵׁשׁ שְׂטוֹת כְּזֹה?! שׁוֹב הִלְכוּ אֶל אֶדוֹן אֶחָד מִן הַחֵיל, וְנִכְנְסוּ עִמּוֹ בַּדְּבָרִים, עַד שֶׁשָּׂאוּהוּ: לְמִי אַתָּה עוֹבֵד? אֶת הַמֶּלֶךְ הִרְאִיתָ אֶת הַמֶּלֶךְ? לָאוּ, עֲנָה וְאָמַר: עַתָּה רָאֵה בְּעֵינַיִךְ, שֶׁהַדְּבָר מְבָרָר, שֶׁכְּלָם טוֹעִים, וְאִין

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג' תרמ"ח - זמור מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מֶלֶךְ כָּל בְּעוֹלָם וְנִסְכָּם בֵּינֵיהֶם הַדָּבָר, שְׂאִין מֶלֶךְ כָּל ל.

עָנָה הַחֶכֶם וְאָמַר עוֹד: בּוֹא וְנִסֵּעַ וְנִלְךָ בְּעוֹלָם, וְאַרְאֶךָ עוֹד אִיךָ
כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּטָעוֹתַיִם גְּדוֹלִים, וְהָיוּ הוֹלְכִים וְנוֹסְעִים בְּעוֹלָם,
וּבְכָל מָקוֹם שָׁבְאוּ, מָצְאוּ אֶת הָעוֹלָם בְּטָעוֹת וּדְבַר הַמֶּלֶךְ הַנִּלְכָּל
נִעְשָׂה אֶצְלָם לְמִשְׁלָל, וּבְכָל מָקוֹם שֶׁמָצְאוּ הָעוֹלָם בְּטָעוֹת, לָקְחוּ אֶת
הַמֶּלֶךְ לְמִשְׁלָל: כְּמוֹ שֶׁזָּה אֲמַת, שֵׁישׁ מֶלֶךְ, כֵּן הַדָּבָר הַזֶּה וְהָיוּ
הוֹלְכִים וְנוֹסְעִים עַד שֶׁכָּלָה מֵה שֶׁבִידָם, וְהִתְחִילוּ לְמַכֵּר סוּם אֶחָד
וְאַחֲרֵי כֵן הַשְּׂנִי, עַד שֶׁמָכְרוּ כָּלָם, עַד שֶׁהִכְרִחוּ לִילְךָ רַגְלִי, וְתָמִיד
הָיוּ חוֹקְרִים הָעוֹלָם, וּמָצְאוּ שֶׁהָעוֹלָם בְּטָעוֹת וְנִעְשׂוּ עֲנִיִּים הוֹלְכֵי
רַגְלִי, וְנִסְתַּלַּק חֲשִׁיבוֹתָם, וְלֹא הָיוּ נֶחֱשָׁבִים כָּל ל, כִּי לֹא הָיוּ
מִשְׁגִּיחִים עֲלֵיהֶם כָּל ל, עַל אֲבִיוֹנִים כְּמוֹתָם.

סֵדֶר שְׁלָחוּ עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

(ח) כותל שנשתמש בו חמץ בחורין ונפל ונעשה גל אפילו אינו
גבוה ג"ט כדי חפישת הכלב אין צריך לבדוק תחתיו כיון שיש בו
סכנת עקרב שמצויים בגלים חיישינן שמא אחר שישלים בדיקתו
שאינו עוסק במצוה יחפש אחר מחט שנאבד לו ויבא לידי סכנה
והני מילי בסתם אבל בידוע שיש תחתיו חמץ אם אין עליו גובה
שלשה טפחים צריך להוציאו משם במרא וחצינא בענין שאין בו
סכנה ואם יש עליו גובה שלשה טפחים מבטלו בלבו ודיו: (ט)
מרתף שמסדרין בו שורות של חביות זו אצל זו עד שנתמלא כולו
וחוזרין ומסדרין שורות אחרות על התחונות עד הקורה א"צ
לבדוק אלא שורה העליונה ואחרת למטה ממנה דהיינו שורה על
פני רוחב המרתף ולא על כל שטח המרתף אלא העליונה הרואה
את הקורה ואת הפתח ואחרת למטה ממנה: (י) בתי כנסיות
וב"מ צריכים בדיקה מפני שהתינוקות מכניסים בהם חמץ: (יא)

המכבד חדרו בי"ג בניסן ומכוין לבדוק החמץ ולבערו ונזהר שלא להכניס שם עוד חמץ אעפ"כ צריך לבדוק בליל י"ד: הגה וכל אדם צריך לכבד חדריו קודם הבדיקה (מרדכי ריש פסחים) והכיסים או בתי יד של בגדים שנותנים בהם לפעמים חמץ צריכין בדיקה (מהרי"ו):

סימן תלד (א) אחר הבדיקה יהא נזהר בחמץ שמשׂיר להצניעו כדי שלא יצטרך בדיקה אחרת כגון אם יטלנו עכבר בפניו או אם יחסר לחמו כגון שיניח עשר ככרות וימצא תשע אבל בסתם שאינו יודע אם חסר ממנו אם לא לא ואם כפה עליו כלי ולא מצאו אינו צריך לבדוק שודאי אדם נטלו לכך יכפה עליו כלי או יתלנו באויר או יניחנו בתיבה מקום שאין עכבר יכול לבא: (ב) אחר הבדיקה מיד בלילה יבטלנו ויאמר כל חמירא דאיתיה ברשותי דלא חזיתיה ודלא ביערתיה ליבטיל וליהוי כעפרא דארעא: הגה ויאמר הביטול בל' שמבין (מהר"י ברי"ן) ואם אמרו בלשון הקודש כל חמירא כולל חמץ ושאר (ת"ה סימן קל"ד). אבל בשאר לשונות צריך להזכיר כל אחד בפני עצמו (ד"ע): וטוב לחזור ולבטלו פעם אחרת ביום י"ד סוף שעה חמישית קודם שתגיע שעה ששית שמשתגיע שעה ששית נאסר ואין בידו לבטלו: הגה ואין לבטל ביום אלא לאחר ששרף החמץ כדי לקיים מצות שריפה בחמץ שלו (מהרי"ו): (ג) בביטול היום יאמר דחזיתיה ודלא חזיתיה דבערתיה ודלא בערתיה: (ד) שלוחו יכול לבטל (וכשמבטל שליה צריך שיאמר חמצו של פלוני יהא בטל וכו') (תשו' מהר"י ברי"ן) אם אין האיש בביתו יבטל במקום שהוא ואם אינו עושה כן טוב שתבטל אשתו:

סימן תלה (א) לא בדק בליל י"ד יבדוק ביום י"ד באיזו שעה שיזכור מהיום לא בדק כל יום י"ד יבדוק בתוך הפסח לא בדק בתוך הפסח יבדוק לאחר הפסח כדי שלא יכשל

בחמץ שעבר עליו הפסח שהוא אסור בהנאה ועל הבדיקה שלאחר הפסח לא יברך:

סימן תלו (א) המפרש מיבשה לים או יוצא בשיירא ואינו מניח בביתו מי שיבדוק תוך שלשים יום זקוק לבדוק. (ולא יברך אז על ביעור חמץ) (כל בו) קודם שלשים יום אינו צריך לבדוק (וכשמגיע פסח יבטלנו) (טור) ואם דעתו לחזור קודם הפסח צריך לבדוק ואח"כ יצא דחיישינן שמא יחזור ערב פסח בין השמשות ולא יהיה לו פנאי לבער וכן העושה ביתו אוצר תוך שלשים יום זקוק לבדוק ואח"כ כונס אוצרו לתוכו קודם שלשים יום אם דעתו לפנותו קודם הפסח צריך לבדוק ואח"כ עושהו אוצר ואם אין דעתו לפנותו קודם הפסח אינו צריך לבדוק: הגה ואוצר חטים שיש חטים מחומצים בקרקעית הבור אם נעשה האוצר שלשים יום קודם הפסח אינו זקוק לבער אלא מבטלו בלבו ודיו מיהו לאחר פסח כשמפנה האוצר אסור ליהנות מאותן חטים ואם אין שם חמץ ידוע אלא ספק מותר למכור האוצר כך ביחד (תשובת הרשב"א סימן ע')

סֵדֶר לְקוּפֵי תְּפִלֹת הַיּוֹמִי:

תתשם: רבונו של עולם ידעתָ פִּי אֵין בִּי כַח וְדַעַת לְסֵדֶר תְּפִלָּתִי כְּרָאוּי לְפָנֶיךָ עַל צָרוֹת יִשְׂרָאֵל גְּדוּלוֹת וְקִשּׁוֹת כְּאֵלֶּה וּבְפָרֵט בְּעֵנִין הַנּוֹרָא הַזֶּה שֶׁל מְסִירַת שְׁמֵם וּפְרִסוּמָם שֶׁל הַצְּדִיקִי אֲמַת שֶׁהוּא מְסִירַת נֶפֶשׁ מִמָּשׁ אֲשֶׁר יְהִי דְבָרִים גְּנוּזִים וְצְפוּנִים וְנִסְתָּרִים מְאֹד אֲבָל אַתָּה יוֹדֵעַ מַה נַּעֲשֶׂה עִתָּה עִמָּנוּ בְּדוֹרוֹת הָאֵלֶּה, הֵן בְּכָל יִשְׂרָאֵל הֵן בְּפָרְטִיּוֹת מַה שְׁנַעֲשֶׂה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹם וְיוֹם וְאַתָּה יוֹדֵעַ אֶת כָּל מַעֲשֵׂי הַצְּדִיקִי אֲמַת הָעוֹסְקִים עִתָּה בְּתַקוּנָנוּ, אֶת כָּל הַגְּדוּלוֹת וְהַנּוֹרָאוֹת אֲשֶׁר יְהִי עוֹשִׂים בְּשִׁבְלֵנוּ לְהַמְתִּיק כָּל הַדֵּינִים וְכָל הַגְּזֵרוֹת מֵעֲלֵינוּ וּלְהַצִּילֵנוּ מִכָּפַף כָּל אוֹיְבֵינוּ

לְהוֹשִׁיעַנו מִכָּל צָרוֹתֵינוּ חַמֵּל נָא חוֹם נָא וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעָה נָא לָנוּ
עֲתָה בְּכַחֵם וּזְכוּתָם בְּעֵת צָרָה הַגְּדוּלָּה וְהַקְּשָׁה הַזֹּאת לְמִדְנוּ אֵיךְ
לְסִדֵּר תְּפִלוֹת וּתְחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת וּצְעָקוֹת וְשׁוּעוֹת וְזַעֲקוֹת לְפָנֶיךָ עַל
גְּזֵרָה הַרְעָה הַזֹּאת לְבַטְלָהּ מֵאַתָּנוּ, וּלְבַטֵּל כָּל שְׂאֵרֵי הַגְּזֵרוֹת
שְׂרוּצִים לְגִזּוֹר חַם וְשָׁלוֹם אֹי מָה הָיָה לָנוּ בַדּוֹר הָעֲנִי הַזֶּה, אֹי אֹי
מָה נַעֲשֶׂה לְהִיכֵן נִבְרַח (גְּיוּוֹאֵלָד רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם וָוֶאֶם טוֹהֵט מְעַן, גְּיוּוֹאֵלָד
גְּיוּוֹאֵלָד אֹי אֹי בִיטְעֵר זֵיעֵר בִּיטְעֵר, מְעַן וּוִיִּסֵט גָּאָר נִישְׁט וָוֶאֶם צוֹ רַעְדֵן, דָּאָם
הָאָרֶץ אִיז זֵיעֵר פֶּאַרשְׁטֵינִירט):

תַּתְּשֵׁם: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם לְמַעַן שְׂמִיךְ עֲשֵׂה וְלֹא
לָנוּ רְאֵה עֲמִידַתְנוּ דְּלִים וְרָקִים חוֹסֶה עַל כְּבוֹד שְׂמִיךְ, הַבֵּט מִשְׁמַיִם
וְרְאֵה כִּי הָיִינוּ לַעֲג וְקָלָם בַּגּוֹיִם, כִּי הָעֲכוּ"ם מִתְּלוֹצְצִים מֵאַתָּנוּ
בְּכָל יוֹם וְאוֹמְרִים בְּכָל עֵת אֵיךְ אֱלֹהֵיכֶם "בְּרַצַּח בְּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוּנִי
צוֹרְרִי, בְּאַמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֵיךְ" ה' מָלֵא רַחֲמִים רַחֵם
עָלֵינוּ וְקַבֵּל תְּחִנּוֹתֵינוּ עֲנֵנוּ ה' עֲנֵנוּ כִּי בְּצָרָה גְּדוּלָּה אֲנַחְנוּ, צָרָה
גְּדוּלָּה אֲשֶׁר כְּמוֹהוּ לֹא נִהְיִיתָה וְכְמוֹהוּ לֹא תוֹסִיף רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן
שְׂמִיךְ כִּי אֵין בָּנוּ כַח לְרַצוֹתֶךָ, רַק בְּשְׂמִיךְ בָּאֵנוּ אֵלֶיךָ אֶתְאֵנוּ עַל
שְׂמִיךְ, ה' עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמִיךְ "הוֹשִׁיעַנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ
מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלִיתֶךָ עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׂמִיךְ, וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׂמִיךְ"
חֲנִנוּ וְעֲנֵנוּ וְשִׁמְעֵ תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת כָּל פֶּה עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

תְּפִלָּה קוֹמָה תַּתְּסַב: {מִיוֹסֵד ע"פ תּוֹרָה רַס"ו} "אַחַת שְׂאֵלַתִּי
מֵאַתָּה ה' אֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שְׁבַתִּי בְּבֵית ה' כָּל יְמֵי חַיֵּי
לְחַזוֹת בְּנַעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסִכַּה בְּיוֹם רָעָה,
יִסְתִּירֵנִי בְּסִתְּרֵי אֶהְלוֹ, בְּצוֹר יְרוּמֵינִי" רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם רַחֵם עָלַי

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבוֹר

ג'תרנב ❦ צַמֵּר מִזֶּה רִנֵּית זִצְיָ"ל "צַדִּיק צִנְיֵי מִקֻּוֹה שִׁדְּךָ צִחֵד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכַל" ❦
❦ "חֵק נֶתַן וְלֹא יַעֲבוֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֻחַ" שְׁעֵי יוֹשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ❦

בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים וּבְחֶסְדֶיךָ הַרְבִּים וְהַגְּדוֹלִים, וְזַכְּנֵי לְקַיֵּם מִצְוֹת
סְכָּה בְּזִמְנָה כָּרְאוּי בְּכָל פְּרָטִיָּה וְדְקֻדְיוּקִיָּה וּכְוֹנוֹתֶיהָ וְתַרְי"ג מִצְוֹת
הַתְּלוּוִיִּים בָּהּ, וּבְלֵב טוֹב וּבְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה וְאַזְכָּה שְׂיִהְיוּ נִמְשָׁכִין אֵלַי
הַמַּחִין הַקְּדוֹשִׁים וְהַחֶסְדִּים הַגְּדוֹלִים וְהַנְּפִלְאִים הַנִּמְשָׁכִין עַל עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּיָמֵי חַג הַסְּכוֹת הַקְּדוֹשׁ עַל יְדֵי מִצְוֹת סְכָּה הַקְּדוֹשָׁה
וְהַנּוֹרָאָה מְאֹד, שְׂאֵז אִמָּא מְסַכְכֶת עַל בְּנֵיהָ וְאַתָּה פּוֹרֵם סְכַת
רַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם עָלֵינוּ:

תַּתְּשִׁיב: מָלֵא רַחֲמִים, מָלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמַךְ אֶתָּה
יִדְעָתָ אֵת לְבָבִי כִּפְּחָ אֲנִי רַחֹק מְאֹד מִמִּצְוֹת סְכָּה, וּכְפָּח תַּחֲנוּנִים
וּבְקִשׁוֹת וְהַפְּצָרוֹת בְּלִי שְׁעוֹר אֲנִי צָרִיךְ לְהַתְּפִיל וּלְהַתְּחַנֵּן לְפָנֶיךָ
שְׂתִּזְכְּנֵי לְמַחִין קְדוֹשִׁים כְּאֵלֶּהָ, לְחֶסְדִּים כְּאֵלֶּהָ, בְּאַפֵּן שְׂאֵזְכָּה
לְדַעַת אִמָּתִי לְדַעַת שֶׁל אָדָם, בְּאַפֵּן שְׂאֵזְכָּה מְהֵרָה לְצֵאת מְבַהֲמָה
לְאָדָם, שְׂאֵחֹם עַל עֲצָמֵי מַעֲתָה וְלֹא אֶעֱשֶׂה עוֹד מַעֲשֶׂה בְּהִמָּה, רַק
אֵזְכָּה מְהֵרָה לְדַעַת אִמָּתִי שֶׁהוּא גִּידֵר הָאָדָם וְאַזְכָּה לִינֵק מִהַשְּׁפַע
שֶׁל אָדָם, וְלֹא אֵינֵק עוֹד מִשְּׁפַע שֶׁל בְּהִמָּה וְאַצֵּא וְאַעֲלֶה מְהֵרָה
מִגִּידֵר בְּהִמָּה לְגִידֵר אָדָם:

תַּתְּשִׁיב: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם טוֹב וּמִטִּיב לְכָל וְרַחֲמֵי
עַל כָּל מַעֲשָׂיו חוּם וְחַמֵּל וְרַחֵם עַל הַבְּהִמוֹת וְהַחַיּוֹת, וְזַכְּנֵי אֹתִי
וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא נִפְגַּם בְּמִצְוֹת סְכָּה כָּלֵל, בְּאַפֵּן
שְׂיִהְיֶה יְנִיקָתֵנוּ תָּמִיד מִשְּׁפַע שֶׁל אָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ מְבַחֲיֵנֵת סְכָּה, וְלֹא
נִצְטָרֵךְ לִינֵק חֵם וְשָׁלוֹם מִהַשְּׁפַע שֶׁל הַבְּהִמוֹת וְלֹא נוֹצִיא לְעֲצִמָנוּ
הַשְּׁפַע שֶׁלָּהֶם חֵם וְשָׁלוֹם, לְמַעַן לֹא נִגְרָם חֵם וְשָׁלוֹם מִיתוֹת בְּהִמָּוֹת
וְחַיּוֹת בְּלֹא זִמְנָן וְיִקָּיֵם מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "אָדָם וּבְהִמָּה תוֹשִׁיעַ ה'"
וְנֶאֱמַר: "בְּרוּךְ פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ וּפְרִי בְהִמָּתְךָ שֶׁגַר אֶלְפִיךָ
וְעִשְׂתָּרוֹת צִאֲנֶךָ":

תַּתְּשֶׁמָּה: וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ מֶלֶא רַחֲמִים וַחֲסָדִים שְׁתִּשְׁפִיעַ
עָלֵינוּ דַּעַת שְׁלֵם וְאַמְתִּי עַל יְדֵי מִצְוֹת סִפְּהָ הַקְּדוּשָׁה בְּאִפְּן שְׁנִזְכָּה
אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַצְּרִיכִים לְבָנוֹת בַּיִת שְׁלֵם יִזִּיק לָנוּ
הַבְּנִין כָּלֵל וְלֹא יִגִּיעַ לָנוּ שׁוֹם סִפְּנָה בְּגוֹף וְנִפְּשׁ וּמָמוֹן עַל יְדֵי בְנִין
בֵּיתֵנוּ רַק אֲדַרְבָּא נִזְכָּה כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְבָנוֹת בַּיִת בְּקִדְשָׁה
וּבְטָהֳרָה גְדוּלָּה, בְּחֻכְמָה בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת דְּקִדְשָׁה וִיקָיִם מִקְרָא
שְׁכַת־טוֹב: "בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בַּיִת וּבְתַבּוּנָה יִתְכַוֵּן וּבְדַעַת חֲדָרִים
יִמְלֵאוּ כָּל הוֹן יִקָּר וְנָעִים" וְנִבְנֶה בֵּיתֵנוּ לְשֵׁם ה' לְעַסֵּק בּוֹ בְּתוֹרָה
וּתְפִלָּה, וּלְהַכְנִים בּוֹ אוֹרְחִים הַגּוֹנִים עַד שִׁיְהִיָּה בֵּיתֵנוּ בַּיִת תּוֹרָה
וּתְפִלָּה בַּיִת וְעַד לְחֻכְמִים וְנִקְרָא שֵׁם בְּשֵׁם ה' אֵל עוֹלָם:

תַּתְּשֶׁמוּ: וּבְכֵן תִּזְכְּנוּ עַל יְדֵי מִצְוֹת סִפְּהָ הַקְּדוּשָׁה לְשִׂמְחָה בְּשִׂמְחָה
גְדוּלָּה בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה, לְסִיִּם תּוֹרָה וּלְהַתְּחִילָה בְּשִׂמְחָה וְחֻדוּהָ
גְדוּלָּה נָגִיל וְנִשְׁיֵשׁ בְּזֹאת הַתּוֹרָה כִּי הִיא לָנוּ עֵז וְאוֹרָה וְתַהֲיִה
בְּעֶזְרֵנוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה לְקָיִם מִצְוֹת סִפְּהָ בְּשִׂלְמוֹת גְּדוּל כָּל כֶּף עַד
אֲשֶׁר נִזְכָּה לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה מִשָּׁם מִחֲדָשׁ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, כִּי
מִסִּפְּהָ יוֹצֵאת הַתּוֹרָה, עַד אֲשֶׁר עַל יְדֵי כְּנִיסַתֵּנוּ לְסִפְּהָ נִזְכָּה
שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה מֵאֲתָנוּ בְּעֶצְמֵנוּ תּוֹרָה שְׁכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יְהִיָּה
נַעֲשֶׂה מִמֵּנוּ תּוֹרָה אוֹרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל וְקִדְשָׁה בְּרִיךְ הוּא כֹּלֵא חַד
וְיִמְשֵׁךְ עָלֵינוּ עַל יְדֵי מִצְוֹת סִפְּהָ הַקְּדוּשָׁה קְדֻשַׁת חַג הַשְּׁבוּעוֹת,
קְדֻשַׁת חֲדָשׁ סִיוֹן קְדֻשַׁת קַבְּלַת הַתּוֹרָה: